

Он им одговори: Који ме учини здравим он ми рече: Узми одар свој и ходи.

А они га запиташе: Ко је тај човек који ти рече: Узми одар свој и ходи?

А излијечени не знађаше ко је; јер се Исус бјеше удаљио због многог народа на ономе мјесту.

Потом га нађе Исус у храму и рече му: Ето постао си здрав, више не гријеш, да ти се што горе не догоди.

Човјек отиде и јави Јудејцима да је Исус тај који га учини здравим.

Недеља Раслабљенога
Спаљивање моштију Св. Саве на Врачару
Јеванђеље по Јовану
(Зач. 14. Гл. 5, ст. 1 – 15)
Дела апостолска
(гл.9., ст. 32 – 42)

При храму Св. Константина и Јелене свакодневно се савршавају богослужења:

јутарња: 7:30 часова

вечерња: 17 часова

Света Литургија

Средом 7:30 часова

недељом и празником: 8 часова

КУПОВИНОМ СВЕЋА У ЦРКВИ ПОМАЖЕТЕ СВОЈУ ЦРКВУ

www.svkonstantin.org

E-mail: crkva@svkonstantin.org

Телефон храма: 018/ 535 333 ; 539 383

Година 3.

10. мај 2009. л.г.

Број 8

Еутаназија

“ да је Исус тај који га учини здравим ”

Велику жалост изражава раслабљени у данашњој јеванђелској причи. Пуних тридесет и осам година је прикован за постељу бола не налазећи помоћ. Осећа беспомоћност и самоћу. И то није јединствени случај. Многи оболели који пате од неизлечивих болести и у наше време деле исто осећање. И није мало оних који би пре пожелели једну лепу смрт но један лош живот. Из тога се дакле рађа веома битно питање еутаназије.

Појам еутаназије

Етимолошки еутаназија означава добру или лаку смрт. У том смислу еутаназија је прихватива и пожељна и од стране саме Цркве. Али истовремено, Црква уважава и тешку смрт када се дешава као исповедање Христа; уважава је и када је повезана са тешким околностима које човек подноси са трпљењем и надом у Бога. Суштина лепе смрти није у одсуству бола, већ у односу према њој са вером у Христа.

Квалитет живота

Примена еутаназије углавном бива позивањем на квалитет живота, а квалитет живота се нарочито у наше доба оцењује материјалним и утилитаристичким критеријумима. Но, ова оцена је једнострана. Човеков живот нема само биолошки, већ и духовни карактер. Нарочито пред болешћу, болом и смрти духовна димензија живота постаје осетнија. То значи да квалитет живота треба посматрати сферично. Зато је и најбоља брига за живот онда када се човек оснажује да поднесе сва стања; онда може да прихвати и једно боље сагледавање живота.

Човек је позван да се бори против своје смртности. Када постоји вера у Бога и у живот након смрти, или када се на онај живот гледа као на истински, а на овај као на стадијум припреме, онда ништа не може да нас доведе до уништења и добровољног завршетка живота под било којим видом еутаназије.

Дубља сагледавања

Озакоњење еутаназије није пука случајност унутар данашње заједнице; то је битни показатељ који пројављује суштинско разликовање у ставу према животу, а који у исто време негује посебни етос у заједници и медицини.

Ширење секуларизма, а истовремено и губљење религиозног осећаја и става према животу суделује у одлучујућем промовисању социјалног "безакоња". А природно је да то не утиче само на повећање самоубиства, већ и на прибегавања еутаназији. Човек себе поробљава у индивидуализму, губи веру у Бога, и долази до закључка да је очување или завршетак његовог живота само његова лична ствар и његово право. Са друге стране у заједници се промовише и једно друго поимње медицине и лекара. Медицина и лекари нису позвани само да лече, већ и убијају човека.

Став Цркве

Као неверовање према промислу Божјем, Православна Црква сматра сваки човеков кукавичлук да се супростави тешкоћама живота. Живот и смрт, по учењу Цркве, се не тичу само онога човека чији су; непосредно су повезани са његовим ближњима, а пре свих са Богом. На тај начин живот и смрт нису стављени под призму индивидуалног права већ у оквире заједнице са Богом и ближњим.

Црква није равнодушна према човековом болу. И нарочито, Црква није равнодушна према неподносивом болу. Много је литургијских молитава унутар разних служби за поновно успостављање и побољшање пољуљаног здравља болесника. Вера у промисао Божји позива верника да се на позитиван начин суочи не само са здрављем и срећом, већ и са болешћу, болом и пропадањем. Бог не допушта зло да би нашкодио човеку или да би га ослабио, већ да би му помогао и да би га оснажио. Управо то се и догодило са узетим који је кроз своју телесну слабост нашао духовно оснажење и истинску корист.

У овим васкрсним данима којима бродимо Црква жели да нас подсети да нам је Христос својим Васкрсењем пружио и једну другу перспективу и димензију, а то је перспектива вечности, идеал духовног савршенства и истинске слободе.

Јеванђеље по Јовану

Потом бјеше празник јудејски, и изиђе Исус у Јерусалим.

А у Јерусалиму код Овчијих врата постоји бања, која се јеврејски зове Витезда, и има пет тријемована.

У њима лежаше велико мноштво болесника, слијепих, хромних, сухих, који чекаху да се вода заталаса.

Јер анђео Господњи повремено силажаше и узбуркаваше воду; и који би први ушао пошто се узбурка вода, оздравио би, ма од какве болести боловао.

А ондје бијаше неки човјек који тридесет и осам година бјеше болестан.

Кад видје Исус овога гдје лежи, и разумје да је већ много година болестан, рече му: Хоћеш ли здрав да будеш?

Одговори му болесник: Господе, човјека немам, да ме спусти у бању када се узбурка вода: а док ја дођем, други сиђе прије мене.

Рече му Исус: Устани, узми одар свој и ходи!

И одмах оздрави човјек, и узео одар свој и хођаше. А тај дан бјеше субота.

Тада говораху Јудејци исцијељеном: Субота је, није ти допуштено да носиш одар.